

[Veistrup.]

denne Tale med de samme Øjne, hvormed vi andre ser paa den.

Hvis man fra Folkeforbundets Side var saa stærkt imod den Stilling, vi tager herhjemme med Hensyn til Afrustning, forstaaer jeg heller ikke, at Folkeforbundet ikke protesterer mod hele vor Stilling. Dersom man mente, at den var i Strid med Folkeforbundets Opfattelse eller i Strid med Folkeforbundstraktaten, vilde der dog ganske sikkert indenfor Folkeforbundet have været adskillige, som havde nedlagt Protest. Men dette fandt altsaa ikke Sted. Jeg mener derfor, at den Stilling, man tog i Folkeforbundet, i Virkeligheden indeholder en stiltiende Anerkendelse af den Stilling, vi har taget til dette Spørgsmaal.

Forsvarsministeren (*L. Rasmussen*):

Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), Venstres Ordfører, mente, at der ingen saglig Begrundelse var for igen at foretage en Udskydelse af den her omhandlede Bevilling. Jeg synes, at naar der paa Folketingets Bord ligger et Forslag, som det ærede Medlem venter snart at se, er Begrundelsen mindst lige saa god som sidst.

Jeg kom til at bruge den Vending, at jeg mere hører hjemme i Folketinget end i Landstinget. Naturligvis har det ærede Medlem Ret i, at jeg som Minister skal føle mig hjemme baade det ene og det andet Sted. Jeg tænkte mest paa, hvilket Ting jeg var Medlem af. Jeg kan dog ikke betragte de to Ting som ligestillede. Det skal jeg imidlertid ikke her komme ind paa.

Jeg vil blot pege paa en enkelt Ting, og det er Venstres Fortid — jeg kan ikke lade være, det ærede Medlem stak mig det selv i Skoene. Det Spørgsmaal, vi drøfter, er et gammelt Spørgsmaal. Venstre har erkendt, at den almindelige Valgret skal repræsenteres, men det ærede Medlem ved, at Venstre og de Konservative ikke en Gang har Flertal her i Kraft af de 35-aariges Stilling. Der er ikke mere et Flertal af 35-aarige bagved Landstingets Flertal af Venstre og Konservative. Hvis man undersøger Udfaldet af Landstingsvalgene i 1924 og 1928, repræsenterer de Herrer et Mindretal af de afgivne Stemmer. Socialdemokratiet har 65 000 Stemmer flere blandt de 35-aarige end Venstre, men Venstre har otte tingvalgte Medlemmer, og vi har kun seks. Saaledes er det i Kraft af Venstres Krav i 1915, da vi skulde have en ny Grundlov. Venstres Flertal her har altsaa ikke et Flertal af de 35-aarige Vælgere bag sig. I Folketinget staaer der et Flertal paa 100 000 Vælgere, som ønsker

Afrustning. Det ærede Medlem ved, hvorledes Venstre i sin Tid behandlede det Landsting, der den Gang beraabte sig paa sine Privilegier, saaledes som man nu gør det i Kraft af de tingvalgte. Venstre kan naturligvis stille sig saaledes, at de faar samme Skæbne. Dette ligger lidt udenfor, men jeg haaber, den højtærede Formand udskylder det. Anledningen blev jo givet fra anden Side.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for det konservative Parti. Statsministeren har erklæret, at det Forslag, som alle i Folkeforbundet kendte, vilde blive forelagt paa ny i Vinter. Der kan ikke være ringeste Tvivl, det var klart og tydeligt, hvad der tilsigtedes. Hver eneste af de tilstedeværende var blevet gjort bekendt med, at Forslaget vilde blive forelagt paa ny. Man er nødt til at reducere det til det mindst mulige, fordi man jo ellers skal bruge Folkeforbundet til at støtte sine Krav.

Det ærede Medlem spurgte endvidere: Hvilke Stater følger Danmark? Jeg kan svare, at vi har ikke afrustet endnu, men i adskillige Lande stiller de frisindede Partier Krav om Afrustning ganske som vi. Jeg kan saaledes nævne Norge og Svejts. Og der er fire Lande, som har afrustet: Tyskland, Østrig, Ungarn og Bulgarien. De har afrustet i samme Udstrækning, som vi gør det, naar vort Forslag gennemføres. Disse Lande har Forpligtelser i Henhold til Haagerkonventionen, de er Medlemmer af Folkeforbundet og er ikke fritaget for disse Forpligtelser. Men man hævder, at de kan opfylde dem til Trods for Afrustningen eller Nedrustningen, hvad man nu vil kalde det. Danmark følger de nævnte Landes Fodspor, og de er altsaa ikke fritaget for deres internationale Forpligtelser.

Saa talte det ærede Medlem om Belgien og om, at vi fik Sønderjylland i Kraft af Belgiens Modstand. Naar man vil tale om Danmarks Forhold og om, hvad vi skal gøre, er der dog en Kendsgerning vedrørende Danmarks Skæbne som krigsførende Magt, som man maa huske. Gaar vi hundrede Aar tilbage, har Danmark, naar vi endelig var med, mistet Land; vi har kun vundet en eneste Gang, nemlig da vi holdt os udenfor. Jeg tror ikke, at dette er et Bevis for, at man er nødt til at have en vis Militærmagt for overhovedet at klare sig. Det blev sagt, at Belgien reddede sit Liv. Belgien havde i Kraft af Haagerkonventionen Pligt til at anvende de Midler, man raadede over. Men det afrustedes Luxembourg gjorde det ikke i mindste Maade, og det er dog Medlem af